

som det er; sagt af det ærede Medlem, at man inden for den stedlige Begrænsning kan have en almindelig Begrænsning, kan have Sygekasser, som ere lige tilgængelige for alle. Det er ikke rigtigt; naar man kommer dertil, kommer man længere bort fra Lovforslaget, end man efter min Mening nu er kommet. I Sammenhæng dermed skal jeg omtale de Duffer, som ere fremsatte ogsaa af den ærede sidste Taler om at fastholde Etablissemangssygekasser, Sygekasser knyttede til en enkelt Forretning, og Reglen om Generalforsamlingerne og i det hele taget at stille disse Kasser noget anderledes. Der er jo en Overgangsbestemmelse om disse Kasser; om de udelukkes inden for de nævnte Grænser, kan der være Spørgsmaal, det er jo en Overgangsbestemmelse. Dette, at Generalforsamlingen bortfalder som den øverste Myndighed, tror jeg ikke, er nogen Fejl, tværtimod ville ærede Medlemmer lægge Mærke til, at den Slags Kasser ere ofte stiftede ved Bidrag af enkelte Medlemmer eller ved Legatmidler, hvor saa de, som have stiftet og souteneret dem, skulle have nogen Indflydelse paa Bestyrelsen paa en eller anden Maade. Sætter man altsaa en Bestemmelse ind om, at Generalforsamlingen skal være ubetinget højeste Myndighed, tvinger man enhver saadan Kasse til at træffe Grundlovsbestemmelser, som ere ufravigelige, og gør man ikke det, saa kan Kassen let uovstyrtes. Derfor tror jeg ikke, at det er uheldigt, at man har fjernet den Bestemmelse om Generalforsamlingen som højeste Myndighed. Den sidste ærede Taler mente, at den Slags Kasser nærmest maa favoriseres. Jeg tror, at man i saa Henseende maa stelne lidt mere mellem, hvad der har kunnet være rigtigt i Fortiden og hvad der vil være rigtigt i Fremtiden. Det vil let ses, at den Slags Kasser saa en ganske særegen Stilling i Fremtiden. I disse Kasser kunne nemlig Medlemsbidragene blive ganske overordentlig smaa. Det er klart, at hvis man vil soutenerer saadanne Kasser, kan man komme til ganske overordentlig smaa Medlemsbidrag. Hvis en Kasses Medlemsbidrag i Forbindelse med Gaver og Statstilskud sætter den i Stand til at fungere, skal den anerkendes, saa kan man for et meget ringe Medlemsbidrag saa de 2 Kr. pr. Medlem. Man kan altsaa der gøre en noget omgaende Bevægelse, og derfor er det rigtigt at være forsigtig med Hensyn til Anerkendelsen af disse Kasser for Fremtiden. Det er klart, at naar man kommer til Loven om anerkendte Sygekasser, maa man stille sig anderledes paa forskellige Punkter, end man maatte, før man havde en saadan Lovgivning. — Jeg

tror altsaa at kunne modtage Loven, uagtet jeg indrømmer, at §§ 4 og 5, særlig § 4, i den nuværende Affattelse ikke udmærkte sig ved særdeles Klarhed, og det kan maasse blive vanskeligt nok at komme igennem med Loven og saa den anvendt; det er gerne Tilfældet med den Slags Love, som ere forhandlede i mange Aar, og hvor Duffer i Rigsdagen paa mange Punkter og med stor Styrke gøre sig gældende; hvor man til syvende og sidst skal forliges, der vil man let komme til, at Affattelsen bliver mindre klar. Jeg mener imidlertid at kunne tage mod Paragrafferne og Lovforslaget, saaledes som det er foreslaet; men jeg forudser, at der kan blive Vanskeligheder at overvinde med Hensyn til Fortolkningen, og man maa ikke være fremmed for den Tanke, at man vil komme og søge Tillægsbestemmelser dertil — det maa man udsætte sig for. En Ting vil det ogsaa være rigtigt at udtale her i Dag. Efter at vi nu i 4 Aar have ønsket at lovgive her, have vi vakt en Del Forventninger hos Sygekasserne; vi maa huske paa, at Liden nu ere vanskelige for Sygekasserne, og at vi nu skulde berede dem den Støttelse ikke at saa Loven ud, det vil jeg nødig være med til, og derfor finder jeg mig i at tage mod Loven, skønt der er en Del i den, som jeg ikke kan ønske vedtaget. Det er jo ikke udelukket, at man igen kan henvende sig til Lovgivningsmagten. Jeg tror, det er bedst at sige det rent ud; den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer, som have fulgt med hele Tiden, ville vist erkende, at, hvad jeg siger i saa Henseende, er fuldkommen rigtigt.

Endringsforslag Nr. 8, som er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen) maa jeg fraraade. Jeg skal blandt andet her fremhæve, at det gaar jo dog ikke an at lade disse velhavende Folk, der sigtes til, blive i Sygekasserne. Det er en Bestemmelse, jeg anser for at være en af de vigtigste; det gaar ikke paa nogen Maade an over for Løgespørgsmaalet, man kan saa en vanskelig Stilling nok over for Løgerne i mere end en Retning, men vil man indrette Sygekasserne saaledes, at Folk, der ere velhavende, kunne vedblive at være i dem, vil man komme i Kollision med Løgespørgsmaalet; og allerede af den Grund fraraader jeg at stemme for det Forslag, som det ærede Medlem har stillet under Nr. 8.

Til Lovforslagets § 8, som jo oprindeligt var en meget betydningssfuld Paragraf, idet den sikrede Overgangen saa temmelig frit fra en Sygekasse til en anden, er der stillet Endringsforslag. Det vil vistnok erindres, at Paragraffen blev allerede i Landstinget udthundet meget betydeligt; og